

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ПЪРВО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

ЗАКОН
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ
НА НАКАЗАТЕЛНИЯ КОДЕКС

(обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г., попр., бр. 29 от 1968 г., изм., бр. 92 от 1969 г., изм. и доп., бр. 26 от 1973 г., доп., бр. 27 от 1973 г., изм., бр. 89 от 1974 г., изм. и доп., бр. 95 от 1975 г., изм., бр. 3 от 1977 г., доп., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., изм. и доп., бр. 28 от 1982 г., попр., бр. 31 от 1982 г., доп., бр. 44 от 1984 г., изм. и доп., бр. 41 от 1985 г., доп., бр. 79 от 1985 г., попр., бр. 80 от 1985 г., изм. и доп., бр. 89 от 1986 г., попр., бр. 90 от 1986 г., изм., бр. 37 от 1989 г., бр. 91 от 1989 г., бр. 99 от 1989 г., доп., бр. 10 от 1990 г., изм., бр. 31 от 1990 г., изм. и доп., бр. 81 от 1990 г., бр. 1 от 1991 г., бр. 86 от 1991 г., попр., бр. 90 от 1991 г., изм., бр. 105 от 1991 г., доп., бр. 54 от 1992 г., изм. и доп., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; Решение № 19 от 12.10.1995 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 97 от 1995 г.; доп., бр. 102 от 1995 г., изм. и доп., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 от 1997 г., изм., бр. 85 от 1997 г.; Решение № 19 от 21.11.1997 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 120 от 1997 г.; доп., бр. 83 от 1998 г., изм. и доп., бр. 85 от 1998 г., доп., бр. 132 от 1998 г., изм., бр. 133 от 1998 г., изм. и доп., бр. 153 от 1998 г., бр. 7 от 1999 г., изм., бр. 51 от 1999 г., бр. 81 от 1999 г., изм. и доп., бр. 21 от 2000 г., бр. 51 от 2000 г.; Решение № 14 от 23.11.2000 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 98 от 2000 г.; доп., бр. 41 от 2001 г., изм., бр. 101 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., изм. и доп., бр. 92 от 2002 г., бр. 26 от 2004 г., бр. 103 от 2004 г., бр. 24 от 2005 г., бр. 43 от 2005 г., изм., бр. 76 от 2005 г., изм. и доп., бр. 86 от 2005 г., бр. 88 от 2005 г., изм., бр. 59 от 2006 г., изм. и доп., бр. 75 от 2006 г., бр. 102 от 2006 г., бр. 38 от 2007 г., бр. 57 от 2007 г., изм., бр. 64 от 2007 г., доп., бр. 85 от 2007 г., изм., бр. 89 от 2007 г., доп., бр. 94 от 2007 г., изм. и доп., бр. 19 от 2008 г., изм., бр. 67 от 2008 г., бр. 102 от 2008 г., бр. 12 от 2009 г., изм., бр. 32 от 2009 г., доп., бр. 23 от 2009 г., изм. и доп., бр. 27 от 2009 г., доп., бр. 47 от 2009 г., изм., бр. 80 от 2009 г., бр. 93 от 2009 г., бр. 102 от 2009 г., изм. и доп., бр. 26 от 2010 г., доп., бр. 32 от 2010 г., изм. и доп., бр. 33 от 2011 г., бр. 60 от 2011 г., доп., бр. 19 от 2012 г., изм. и доп., бр. 20 от 2012 г.)

§ 1. В чл. 343 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, буква „в” след думите „шест години” се поставя запетая и се добавя „а в особено тежки случаи – лишаване от свобода от три до десет години”.

2. В ал. 3:

а) В текста преди буква „а” след думата „местопроизшествието” се добавя „или е управлявал без да има необходимата правоспособност, или на пешеходна пътека „,

б) В буква „а” думите „до пет години” се заменят с „от една до пет години”, а думите „до осем години” се заменят с „лишаване от свобода от две до осем години”.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. В Наказателно-процесуалния кодекс (обн, ДВ, бр., 86 от 2005 г., изм., бр. 46 от 2007 г., изм. и доп., бр. 109 от 2007 г., изм., бр. 69 от 2008 г., изм. и доп., бр. 109 от 2008 г., изм., бр. 12 от 2009 г., изм., бр. 32 от 2009 г., изм. и доп., бр. 27 от 2009 г., доп., бр. 33 от 2009 г., изм. и доп., бр. 15 от 2010 г., бр. 32 от 2010 г., изм., бр. 101 от 2010 г., изм. и доп., бр. 13 от 2011 г., изм., бр. 33 от 2011 г., доп., бр. 60 от 2011 г., изм., бр. 61 от 2011 г., изм. и доп., бр. 93 от 2011 г.; изм. с Решение № 10 от 15.11.2011 г. на Конституционния съд на РБ; доп., бр. 19 от 2012 г., изм., бр. 20 от 2012 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 68, ал. 1, изречение първо след думата „престъпление” се добавя „или за друго престъпление, с което е причинена смърт”.

2. В чл. 381, ал. 2 се създава изречение второ: „Споразумение не се допуска и за всяко друго престъпление, с което е причинена смърт.”

§ 3. Законът влиза в сила в деня на обнародването му в „Държавен вестник”.

Вносител:

МОТИВИ КЪМ ЗАКОНОПРОЕКТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАТЕЛНИЯ КОДЕКС

Настоящият проект на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс е продиктуван от необходимостта наказателното законодателство, свързано с пътните инциденти, да бъде максимално адекватно на реалната пътна обстановка и сериозните последици (както в имуществен, така и в неимуществен план) при причиняване на тежки пътно-транспортни произшествия. През последните две години, благодарение на целенасочената политика на МВР за действия по превенция и контрол на пътя, за първи път от десетилетия е регистриран спад на смъртните случаи и броя на ранените при ПТП. За съжаление обаче сме свидетели на друга тревожна тенденция-все по-често пешеходци, голяма част от тях деца, намират смъртта си именно на пътя като пълноправни участници в движението. Броят на убитите на пешеходна пътека се увеличава тревожно. За да бъдат сведени до минимум подобни случаи е необходима по-висока култура на движение по пътищата от страна на всички участници в него и завишена отговорност на водачите на МПС за условията, в които шофират. Не на последно място- нови, по-строги законови разпоредби, регламентиращи наказанията за нарушителите. Предложените промени са съобразени с очакванията на родители и близки на загинали у нас и на обществото, като цяло. Една от целите е извършителите на тези престъпления да получат наказание, съобразно тежестта на извършеното от тях.

С проекта се допълва разпоредбата на чл. 343, ал. 1, буква „в”, като се предвижда наказание лишаване от свобода от три до десет години в особено тежки случаи.

При посоченото престъпление поначало е характерно, че вследствие на умишлено нарушаване на правилата за движение по непредпазливост се причинява смърт /т.нар. смесена ,сложна форма на вина/. По ал.3, б.”б” на чл.343 за това деяние е предвидено по-тежко наказание, когато е налице поне едно измежду изчерпателно посочените квалифициращи обстоятелства и още по-тежко наказание, ако случаят освен с някое от посочените обстоятелства се характеризира в цялост, като „особено тежък” по смисъла на чл.93 , т.8 НК. Преследваната цел с така предлаганото

допълнение е да се регламентира една по-тежка наказателна отговорност и в други случаи ,които не се характеризират с някое от изчерпателно посочените понастоящем обстоятелства в чл.343, ал.3 .

Наред с това проектът предвижда да се завиши наказателната отговорност и когато пътно-транспортно произшествие е причинено от *неправоспособен водач* или е извършено *на пешеходна пътека* .

Липсата на свидетелство за правоуправление на МПС и управлението на МПС без необходимата подготовка и квалификация е една от основните причини за тежки пътно-транспортни произшествия станали в страната през последните години и добавянето му , като квалифициращо обстоятелство ще има основен превантивен ефект върху всички български граждани.

Добавянето на още едно квалифициращо обстоятелство,а именно „пешеходна пътека” към този текст се основава на статистиката от която е видно,че тези престъпления макар и да не бележат изключително висок ръст през последните години са едни от тези с най-тежък резултат и с изключителен негативен ефект върху общественото мнение.

Заедно с това се предлагат и промени в санкционната част на разпоредбата на чл. 343, ал. 3, буква „а”, като за наказанието лишаване от свобода се установява минимум от една, съответно две години.

Предложените промени в Наказателния кодекс имат най-вече превантивен характер, а също така и целят постигане на по-голяма адекватност на наказанието спрямо резултата от деянието и обществената му опасност.

Предлаганите промени в Наказателно-процесуалния кодекс произтичат от внесените промени в НК и засягат приложното поле на института „решаване на делото със споразумение” по смисъла на глава двадесет и девета от НПК. С допълнението в разпоредбата на чл. 381, ал. 2 се предлага да не се допуска споразумение не само в изрично посочените случаи, но и за всяко друго престъпление, с което е причинена смърт, като по този начин се избягва възможността за смекчаване на наказателната репресия спрямо лицата, извършили деяние с такъв тежък резултат, на база на така допустимите и сключвани към този момент споразумения.

Другата причина за предложената промяна е създаваната представа в обществото, че макар и при наличието на такъв тежък резултат-причинена смърт се налагат немотивирано леки наказания на извършителите на тези деяния чрез използването на института на споразумението – чл.381 и сл. от НПК.

От друга страна, се предлага промяна и в разпоредбата на чл. 68 от НПК относно мярката за процесуална принуда забрана за напускане на пределите на Република България, като се предвижда прокурорът да може

да налага тази забрана, освен за тежко умишлено престъпление и за друго престъпление, с което е причинена смърт.

Вносител: